

UZASADNIENIE

W dniu 25 stycznia 2012 r. powód W. P. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. L. o zapłatę kwoty 6.710 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 listopada 2010 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów sądowych w kwocie 84 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w listopadzie 2009 r. strony zawarły ustną umowę o roboty budowlane. Następnie powód stwierdził istnienie wad w budynku, po czym wezwał pozwanego do usunięcia tych wad. Wobec nieuwzględnienia żądania przez stronę pozwaną, powód usunął wady i kosztami obciążył pozwanego.

Postanowieniem z dnia 20 marca 2012 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, działając w sprawie VI NC-e (...), przekazał sprawę tut. Sądowi wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W dniu 6 marca 2014 r. referendarz sądowy w tut. Sądzie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie XV GNC 29/14, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany w dniu 27 marca 2014 r. złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w którym zaskarżył nakaz w całości oraz wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził zawarcie z powodem ustnej umowy o roboty budowlane wskazując, że przedmiotem jego prac objęty był montaż słupków pod balustrady balkonowe. Pozwany podniósł również, iż wykonane przez niego prace zostały odebrane bez zastrzeżeń zarówno przez powoda, jak i przez generalnego wykonawcę. Pozwany wskazał także, iż usterki wymienione przez powoda prawdopodobnie powstały podczas wykonywania prac budowlanych przez innych podwykonawców. Zdaniem pozwanego do uszkodzenia balustrad balkonowych mogło dojść również wskutek montażu plandek do barierek za pomocą drutów stalowych przez inne firmy pracujące na budowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W listopadzie 2009 r. powód jako podwykonawca P. M. zawarł z pozwanym ustną umowę o roboty budowlane, na podstawie której pozwany zobowiązał się do montażu słupków pod balustrady balkonowe na budowie V. P. w Z. w budynku A oraz w budynku (...) (bezsporne; nadto dowód: zeznania powoda – k. 138).

Oprócz pozwanego na budowie V. P. w Z. prace były prowadzone również przez innych wykonawców (bezsporne; nadto dowód: zeznania powoda – k. 138, zeznania pozwanego – k. 139, fotografie zamieszczone na płycie CD – k. 82).

Pozwany zakończył prace objęte umową w połowie października 2009 r. Bezpośrednio po zakończeniu prac, prace pozwanego zostały odebrane przez generalnego wykonawcę. Przed odebraniem prac pozwanego sprawdzano ich jakość (dowód: zeznania pozwanego – k. 139).

W dniu 13 stycznia 2010 r. strony podpisały dwa protokoły odbioru końcowego prac, w których strony zgodnie ustaliły, że wartość prac wykonanych przez pozwanego opisanych w każdym z tych protokołów wyniesie 10.910,24 zł netto. Powód przy odbiorze przedmiotu umowy nie zgłosił pozwanemu żadnych zastrzeżeń co do jakości prac (dowód: protokoły – k. 76-79).

Tytułem wykonanych prac pozwany w dniu 14 stycznia 2010 r. wystawił dwie faktury VAT, w tym fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.910,24 zł netto, tj. 11.673,96 zł brutto oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.910,24 zł netto, tj. 11.673,96 zł brutto. Faktury te zostały zaakceptowane przez powoda własnoręcznym podpisem (dowód: faktury VAT – k. 80-81).

Pismem z dnia 6 lipca 2010 r. powód wezwał pozwanego do usunięcia usterek w budynku A lokalach (...), w których jako usterki wskazano nieodpowiednio przymocowane słupki, a także do usunięcia usterek w budynku (...) w lokalach (...), w których jako usterki wskazano źle ustawione słupki. Pismo doręczono pozwanemu w dniu 21 lipca 2010 r. (dowód: pismo powoda wraz z dowodem doręczenia – k. 34-40).

Pozwany w piśmie z dnia 23 lipca 2010 r. odmówił usunięcia wad wymienionych przez powoda (dowód: pismo pozwanego – k. 41).

Wobec odmowy pozwanego, powód samodzielnie wykonał poprawki mocowań słupków na budowie V. P. w Z., tytułem czego w dniu 15 października 2010 r. wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.500 zł netto, tj. 6.710 zł brutto z terminem zapłaty do dnia 4 listopada 2010 r. (dowód: faktura VAT – k. 45, zeznania powoda – k. 139).

Pismem z dnia 14 lutego 2011 r. doręczonym pozwanemu w dniu 25 lutego 2011 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6.710 zł wraz z odsetkami w kwocie 244 zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania (dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 47-49).

Pozwany odmówił powodowi zapłaty powyższej kwoty (dowód: pismo pozwanego – k. 50).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt sprawy oraz w oparciu o zeznania stron. Wiarygodność przedłożonych w toku postępowania dokumentów nie była kwestionowana wzajemnie przez strony postępowania, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Z kolei zeznania stron Sąd uznał co do zasady za spójne i logiczne, w konsekwencji czego dał im wiarę. Sąd odmówił wiarygodności jedynie zeznaniom powoda, iż przed odbiorem prac pozwanego brak było możliwości sprawdzenia jakości wykonania tych prac. Zeznania powoda w tym zakresie nie znajdują bowiem potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. W szczególności z zeznań pozwanego wynika, iż istniała możliwość sprawdzenia wszystkich wykonanych przez niego prac przed przystąpieniem do ich odbioru.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia, w jakim zakresie i w jakich okolicznościach mogły powstać wady fizyczne dotyczące słupków balkonowych na budowie V. P. w Z. w budynkach A i C1, a w szczególności ustalenia czy powstałe wady mogły być spowodowane plankami mocowanymi za pomocą drutów stalowych zamontowanych do słupków balkonowych. W ocenie Sądu dowód ten nie miał istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Należy bowiem zauważyć, że powód nie wykazał, iż wady powstałe w budynkach A i C1 na budowie V. P. w Z. wynikały z niewłaściwego wykonania prac przez pozwanego. Tym samym nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wykazanie, że wady te powstały wskutek innych - wymienionych przez pozwanego – okoliczności. Należało zatem uznać, iż przeprowadzenie tego dowodu przyczyniłoby się jedynie do przedłużenia postępowania w sprawie oraz do zwiększenia kosztów procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie znaczna część okoliczności faktycznych była bezsporna. Pozwany w szczególności nie kwestionował faktu, iż strony łączyła umowa o roboty budowlane, a jej ważność i skuteczność nie budziła wątpliwości Sądu. Spór stron sprowadzał się natomiast do ustalenia jakości wykonanych przez pozwanego prac.

Zgodnie z art. 656 § 1 k.c., do skutków opóźnienia się przez wykonawcę z rozpoczęciem robót lub wykończeniem obiektu albo wykonywania przez wykonawcę robót w sposób wadliwy lub sprzeczny z umową, do rękojmi za wady wykonanego obiektu, jak również do uprawnienia inwestora do odstąpienia od umowy przed ukończeniem obiektu stosuje się odpowiednio przepisy o umowie o dzieło.

Przepisem przewidującym uprawnienie zamawiającego do żądania od przyjmującego zamówienie usunięcia wad dzieła jest art. 637 § 1 k.c., a sankcje nieusunięcia (nieskutecznego usunięcia) wad w wyznaczonym terminie przewiduje

art. 637 § 2 k.c. Według art. 637 k.c., jeżeli dzieło ma wady, zamawiający może żądać ich usunięcia, wyznaczając w tym celu przyjmującemu zamówienie odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu nie przyjmie naprawy. Przyjmujący może odmówić naprawy, gdyby wymagała nadmiernych kosztów (§ 1). Gdy wady usunąć się nie dadzą albo gdy z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie zdoła ich usunąć w czasie odpowiednim, zamawiający może od umowy odstąpić, jeżeli wady są istotne; jeżeli wady nie są istotne, zamawiający może żądać obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku. To samo dotyczy wypadku, gdy przyjmujący zamówienie nie usunął wad w terminie wyznaczonym przez zamawiającego (§ 2).

Przepis ten nie przewiduje zatem możliwości usunięcia wad na koszt przyjmującego zamówienie. Możliwość taka nie wynika też z przepisów kodeksu cywilnego o rękojmi przy sprzedaży (art. 556-576), które stosownie do art. 638 k.c. znajdują odpowiednie zastosowanie do rękojmi przy umowie o dzieło.

Ewentualną podstawę żądania zapłaty za zastępcze wykonanie zobowiązania polegającego na poprawie wad powstałych wskutek wykonania prac na podstawie umowy o roboty budowlane mógłby stanowić zatem art. 480 k.c. Zgodnie z § 1 tego artykułu, w razie zwłoki dłużnika w wykonaniu zobowiązania czynienia, wierzyciel może, zachowując roszczenie o naprawienie szkody, żądać upoważnienia przez sąd do wykonania czynności na koszt dłużnika. Paragraf 3 artykułu 480 k.c. stanowi natomiast, że w wypadkach nagłych wierzyciel może, zachowując roszczenie o naprawienie szkody, wykonać bez upoważnienia sądu czynność na koszt dłużnika lub usunąć na jego koszt to, co dłużnik wbrew zobowiązaniu uczynił.

Z chwilą wykonania czynności zastępczych zobowiązanie dłużnika do spełnienia świadczenia przekształca się w obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez wierzyciela.

W orzecznictwie wskazuje się jednak, że samodzielne uregulowanie rękojmi za wady dzieła art. 636-638 k.c., znajdujące odpowiednie zastosowanie w stosunku do umowy o roboty budowlane, wyłącza stosowanie do tej instytucji przepisów ogólnych o skutkach niewykonania zobowiązań (art. 471-486 k.c.). Przyznanie takich szczególnych uprawnień inwestorowi w sytuacji wadliwego lub sprzecznego z umową wykonania robót budowlanych oznacza, iż nie mają do tej sytuacji zastosowania przepisy ogólne o skutkach niewykonania zobowiązania, w tym art. 480 § 1 k.c. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 kwietnia 2009 r., V ACa 88/2009, OSA 2010/8 poz. 29 str. 58).

Tym samym powód nie był uprawniony do zastępczego usunięcia wad na koszt pozwanego, a ewentualnie przysługujące mu roszczenia mogły dotyczyć wyłącznie roszczeń związanych z odstąpieniem od umowy lub z żądaniem obniżenia wynagrodzenia. W okolicznościach niniejszej sprawy powód nie składał jednak pozwanemu oświadczenia o odstąpieniu od umowy, jak również nie zgłaszał roszczenia o obniżenie należnego pozwanemu wynagrodzenia. Już zatem z tej przyczyny powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak podstawy prawnej żądania powoda.

Niezależnie od powyższego, powód nie udowodnił, iż wady w budynkach A i C1 na budowie V. P. w Z. wynikały z niewłaściwego wykonania prac przez pozwanego. Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. Z przepisów tych będących odzwierciedleniem zasady kontradyktoryjności procesu cywilnego wynika, iż to strony są gospodarzami procesu i jedynie od ich aktywności zależy jego wynik. Zarówno istnienie zobowiązania, jak i jego wysokość, muszą zostać w procesie udowodnione, a ciężar dowodu w myśl art. 6 k.c. leży po stronie powodowej. Powód powinien zatem udowodnić, że pozwany wykonał wadliwie zlecone mu prace, w następstwie czego powód poniósł koszty ich zastępczego wykonania w kwocie 6.710 zł.

Powyższe okoliczności nie zostały udowodnione przez stronę powodową. Przede wszystkim z zeznań powoda nie wynika, że pozwany wykonał swoje prace wadliwie. Powód wskazał bowiem, iż nie jest w stanie stwierdzić, czy wady powstały na skutek wykonania przez pozwanego prac, czy też w następstwie innych okoliczności. Dowodem na okoliczność wadliwego wykonania prac przez stronę pozwaną nie są również pisma powoda skierowane do pozwanego oraz fotografie załączone do pisma z dnia 6 lipca 2010 r. Z fotografii tych nie wynika bowiem, że wada jest

następstwem nieprawidłowego wykonania umowy przez stronę pozwaną. Z kolei pisma powoda stanowią dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c. i stanowią dowód tego, że powód złożył oświadczenie w nich zawarte. W ocenie Sądu wykazanie powyższej okoliczności wymaga wiadomości specjalnych, a zatem powinno nastąpić poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego. Powód w niniejszej sprawie nie zgłosił jednak takiego wniosku, w konsekwencji czego jego twierdzenia należało uznać za nieudowodnione.

Powód nie wykazał również wysokości kosztów, które poniósł z tytułu zastępczego wykonania prac. Na tę okoliczność powód przedłożył jedynie fakturę VAT nr (...) wystawioną przez powoda na rzecz pozwanego. Z powyższego dokumentu wynika jedynie, na jaką kwotę powód określił wysokość zobowiązania strony pozwanej. Nie świadczy on natomiast o tym, że zobowiązanie to powstało, tj. że powód rzeczywiście poniósł wskazane w fakturze koszty zastępczego wykonania prac. Dodać należy, że powód nie może jednostronnie ustalać wysokości zobowiązania strony pozwanej, opierając swe żądania wyłącznie na własnych oświadczeniach. Przedłożone przez powoda dowody w postaci faktur VAT i wezwania do zapłaty stanowią dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c. i stanowią dowód tego, że powód złożył oświadczenie w nich zawarte. Wysokość zobowiązania powstałego wskutek zastępczego usunięcia wad powinna zatem zostać wykazana za pomocą innych środków dowodowych.

Z uwagi na powyższe, powództwo należało oddalić w całości, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono w punkcie II sentencji, na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Powód przegrał sprawę w całości. Na koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną składa się koszt zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W pkt III sentencji wyroku Sąd nakazał zwrócić pozwanemu ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. kwotę 1.000 zł, orzekając na podstawie art. 80 ust. 1 u.k.s.c.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.